

379R1697

3.8.79

Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Ἄριθ. Ν 197/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1697/79 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 24ης Ἰουλίου 1979

περί τῆς «ἐκ τῶν ὑστέρων» εἰσπράξεως εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού δέν κατέστησαν ἀπαιτητοί ἀπό τόν φορολογούμενο, γιά ἐμπορεύματα πού διασαφηνίσθηκαν σέ τελωνειακό καθεστῶς συνεπαγόμενο τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τέτοιων δασμῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ἔχοντας ὑπόψη;

τή συνθήκη περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τὰ ἄρθρα 43 καί 235,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς⁽¹⁾,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως⁽²⁾,

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς⁽³⁾,

ἔκτιμώντας:

ὅτι τό ποσό τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού κατέστησαν ἀπαιτητοί ἀπό τόν φορολογούμενο γιά ἐμπόρευμα πού διασαφηνίσθηκε σέ τελωνειακό καθεστῶς συνεπαγόμενο τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τέτοιων δασμῶν δύναται νά διαπιστώνεται ὅτι εἶναι κατώτερο ἐκείνου πού νομίμως ὀφείλετο, εἴτε συνεπεία λάθους ὑπολογισμοῦ ἢ λάθους ἀντιγραφῆς ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν εἴτε συνεπεία λήψεως ὑπόψη ἀπό αὐτούς τούς τελευταίους ἀνακριδῶν ἢ ἔλλιπῶν στοιχείων φορολογήσεως, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τό εἶδος, τήν ποσότητα, τήν ἀξία, τήν καταγωγή ἢ τόν προορισμό τοῦ προκειμένου ἐμπορεύματος· ὅτι, λαμβάνοντας ὑπόψη, κατά κύριο λόγο, τόν οἰκονομικό χαρακτήρα τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού ἰσχύουν στήν Κοινότητα, αὐτή ἢ ἀνεπάρκεια ἔχει ζημιογόνους συνέπειες στήν κοινοτική οἰκονομία· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, δικαιολογεῖται ἡ εὐχέρεια τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν νά προβαίνουν στήν «ἐκ τῶν ὑστέρων» εἰσπράξη τῶν δασμῶν πού ἀκόμη ὀφείλονται, ὅταν διαπιστώνεται τέτοιο λάθος·

ὅτι ἡ «ἐκ τῶν ὑστέρων» εἰσπράξη τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν ἐπηρεάζει τήν ἀσφάλεια τῶν συναλλαγῶν πού οἱ φορολογούμενοι δικαιούνται νά προσδοκοῦν ἀπό πράξεις τῆς διοικήσεως πού συνεπάγονται χρηματικές συνέπειες· ὅτι, συνεπῶς, συντρέχει

λόγος περιορισμοῦ τῶν δυνατοτήτων ἐνεργείας, στό θέμα αὐτό, ἀπό τίς ἀρμόδιες ἀρχές, καθορίζοντας προθεσμία μετά τήν ἐκπνοή τῆς ὁποίας ἡ ἀρχική καταβολή τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν θά πρέπει νά λογίζεται ὡς ὀριστική· ὅτι ὁ περιορισμός αὐτός ἐνεργείας τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν δέν θά πρέπει, πάντως, νά ἐφαρμόζεται ὅταν εἶναι ἐπακόλουθο πράξεως γιά τήν ὁποία ἔχει ἐπιληφθεῖ ἡ δικαστική ἀρχή, οἱ δέ ἀρμόδιες ἀρχές κατά τόν ἐκτελωνισμό τῶν ἐμπορευμάτων δέν ἦσαν σέ θέση νά προσδιορίσουν τό ἀκριβές ποσό τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν· ὅτι, ἀντιθέτως, ἡ ἄσκηση ἐνεργείας γιά εἰσπράξη, σέ καμιά περίπτωση δέν δικαιολογεῖται, ὅταν ἡ ἀρχική καταβολή τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν βασίσθηκε σέ πληροφορίες πού δόθηκαν ἀπό αὐτές τίς ἴδιες τίς ἀρμόδιες ἀρχές, πού δεσμεύουν αὐτές τίς τελευταίες, ἢ ἀκόμη βασίσθηκαν σέ στοιχεῖα φορολογήσεως πού, ἀνεπιφύλακτα, κατ' ἀντιπαράθεση μέ τὰ δηλωθέντα, ὑπό τοῦ φορολογούμενου ἔγιναν ἀποδεκτά ἀπό τίς ἀρχές αὐτές, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι αὐτός ἐνήργησε καλοπίστως καί συμμορφώθηκε πλήρως μέ τίς ἰσχύουσες, ὅσον ἀφορᾷ τήν κατάθεση τῆς τελωνειακῆς διασαφήσεως, κανονιστικές διατάξεις·

ὅτι δέν συντρέχουν τεχνικοί ἢ οἰκονομικοί λόγοι γιά νά παρασχεθοῦν, ὅσον ἀφορᾷ τήν πληρωμή τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού εἰσπράττονται «ἐκ τῶν ὑστέρων», οἱ διευκολύνσεις πού προβλέπονται ἀπό τήν ὁδηγία 78/453/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Μαΐου 1978 περὶ ἑναρμονίσεως τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων σχετικῶς μέ τήν ἀναστολή πληρωμῆς τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν⁽⁴⁾· ὅτι, ἀντιθέτως, πρέπει ν' ἀποκλεισθεῖ ἡ πληρωμή τόκων ὑπερῆμερίας γιά ποσά πού εἰσπράττονται «ἐκ τῶν ὑστέρων» ἀπό τίς ἀρμόδιες ἀρχές, ὅταν ἡ μή εἰσπράξη τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, πού νομίμως ὀφείλονται, καταλογίζεται σέ λάθος τῶν ἀρχῶν αὐτῶν·

ὅτι δέν κρίνεται σκόπιμο νά κινεῖται ἡ διαδικασία εἰσπράξεως «ἐκ τῶν ὑστέρων» ποσῶν πού δέν ὑπερβαίνουν τίς 10 εὐρωπαϊκές λογιστικές μονάδες·

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 138 τῆς 11.6.1977, σ. 13.

(2) ΕΕ ἀριθ. Α 36 τῆς 13.2.1978, σ. 12.

(3) ΕΕ ἀριθ. Α 59 τῆς 8.3.1978, σ. 45.

(4) ΕΕ ἀριθ. Ν 146 τῆς 2.6.1978, σ. 19.

(5) ΕΕ ἀριθ. Ν 336 τῆς 27.12.1977, σ. 1.

δτι ό κανονισμός (ΕΟΚ, Εύρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2891/77⁽⁵⁾ προβλέπει, στό άρθρο 1, δτι οί ίδιοι πόροι τών Κοινοτήτων βεβαιώνονται από τά Κράτη μέλη σύμφωνα μέ τίς έθνικές διατάξεις· δτι θά πρέπει νά υίοθετηθοϋν, σέ κοινοτικό επίπεδο, όμοιόμορφοι κανόνες σχετικοί μέ τή βεβαίωση· δτι, μέχρι θέσεως σέ ισχύ τών κανόνων αυτών, κρίνεται ένδεδειγμένο, ταυτόχρονα μέ τή θέσπιση μέ τόν παρόντα κανονισμό τών κοινών κανόνων πού θά προβλέπουν, δτι, σέ όρισμένες περιπτώσεις, οί ίδιοι πόροι τής Κοινότητας πού προέρχονται από τελωνειακούς δασμούς δέν εισπράττονται, νά ύπομνησθει δτι τά Κράτη μέλη δέν ύποχρεοϋνται, στίς περιπτώσεις αυτές, νά προβαίνουν στήν αντίστοιχη βεβαίωση·

δτι, ό παρών κανονισμός αναφέρεται στήν «έκ τών ύστέρων» εισπραξη τών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών, πού συναρτώνται μέ τήν έφαρμογή τής κοινής γεωργικής πολιτικής ή μέ τήν έφαρμογή τών διατάξεων τής συνθήκης τών σχετικών μέ τήν τελωνειακή ένωση· δτι, σύμφωνα μέ τή δεύτερη αυτήν άποψη, οί διατάξεις τής έν λόγω συνθήκης δέν παρέχουν στά όργανα τών Κοινοτήτων τήν έξουσία νά θεσπίζουν δεσμευτικές διατάξεις για τήν «έκ τών ύστέρων» εισπραξη τών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών· δτι, έκ τοϋ γεγονότος αυτού, κρίνεται άπαραίτητο νά βασίσουν τίς διατάξεις τοϋ παρόντος κανονισμού στό άρθρο 235 τής συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ό παρών κανονισμός καθορίζει τούς όρους βάσει τών όποιων, οί άρμόδιες άρχές προβαίνουν στήν «έκ τών ύστέρων» εισπραξη τών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών οί όποιοι, άνεξαρτήτως λόγου, δέν κατέστησαν άπαιτητοί σέ βάρος τοϋ φορολογουμένου για έμπορεύματα πού διασαφηνίσθηκαν σέ τελωνειακό καθεστώς πού συνεπάγεται τήν ύποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών.

2. Κατά τήν έννοια τοϋ παρόντος κανονισμού νοϋνται μέ τόν όρο:

α) «είσαγωγικοί δασμοί» τόσο οί τελωνειακοί δασμοί καί οί φορολογικές έπιβαρύνσεις ίσοδυνάμου άποτέλεσματος όσο καί οί γεωργικές εισφορές καί λοιπές έπιβαρύνσεις κατά τήν εισαγωγή πού προβλέπονται στά πλαίσια τής κοινής γεωργικής πολιτικής ή εκείνης τών ειδικών καθεστώτων πού εφαρμόζονται βάσει τοϋ άρθρου 235 τής συνθήκης, σέ όρισμένα έμπορεύματα πού προκύπτουν από τήν μεταποίηση γεωργικών προϊόντων·

β) «έξαγωγικοί δασμοί» οί γεωργικές εισφορές καί λοιπές έπιβαρύνσεις πού προβλέπονται στά πλαίσια τής κοινής γεωργικής πολιτικής ή εκείνης τών ειδικών καθεστώτων πού εφαρμόζονται βάσει τοϋ άρθρου 235 τής συνθήκης, σέ όρισμένα έμπορεύματα πού προκύπτουν από τή μεταποίηση γεωργικών προϊόντων·

γ) «βεβαίωση χρέους» ή πράξη τής διοικήσεως μέ τήν όποία προσδιορίζεται προσηκόντως τό ποσό τών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών πού πρέπει νά εισπραχθει από τίς άρμόδιες άρχές·

δ) «τελωνειακή όφειλή» ή ύποχρέωση φυσικού ή νομικού προσώπου νά καταβάλει τό ποσό τών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών πού εφαρμόζονται μέ βάση τίς ισχύουσες διατάξεις, στά έμπορεύματα πού ύπόκεινται σέ τέτοιους δασμούς.

Άρθρο 2

1. Όταν οί άρμόδιες άρχές διαπιστώνουν δτι τό σύνολο ή μέρος τοϋ ποσού τών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών πού όφείλεται νομίμως για έμπόρευμα πού διασαφηνίσθηκε σέ τελωνειακό καθεστώς πού συνεπάγεται τήν ύποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών δέν κατέστη άπαιτητό σέ βάρος τοϋ φορολογουμένου, προβαίνουν στήν εισπραξη τών δασμών πού δέν καταβλήθηκαν.

Έν τούτοις, ή διαδικασία αυτή δέν δύναται νά άναληφθει μετά τήν έκπνοή προθεσμίας τριών έτών, πού ύπολογίζεται από τήν ήμερομηνία βεβαίωσης τοϋ άρχικού ποσού πού δέν κατέστη άπαιτητό σέ βάρος τοϋ φορολογουμένου, ή, έφ' όσον δέν έλαβε χώρα βεβαίωση χρέους, από τήν ήμερομηνία γενέσεως τής σχετικής μέ τό έμπόρευμα τελωνειακής όφειλής.

2. Κατά τήν έννοια τής παραγράφου 1 ή διαδικασία εισπράξεως αρχίζει μέ τήν κοινοποίηση στόν ένδιαφερόμενο έγγραφου πού αναφέρει τό ποσό τών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών πού όφείλονται.

Άρθρο 3

Όταν οί άρμόδιες άρχές διαπιστώνουν δτι, στή συνέχεια πράξεως για τήν όποία έχει έπιληφθει ή δικαστική άρχή, δέν είναι σέ θέση νά προσδιορίσουν τό ακριβές ποσό τών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών πού νομίμως όφείλονται για τό συγκεκριμένο έμπόρευμα, δέν εφαρμόζεται ή προθεσμία πού προβλέπεται στό άρθρο 2.

Στήν περίπτωση αυτή, οί άρμόδιες άρχές προβαίνουν στήν εισπραξη σύμφωνα μέ τίς διατάξεις πού ισχύουν επί τοϋ προκειμένου στά Κράτη μέλη.

Άρθρο 4

Ό ένέργεια εισπράξεως, από τίς άρμόδιες άρχές, χωρεί βάσει τών ισχυουσών επί τοϋ προκειμένου διατάξεων, κατά φυσικών ή νομικών προσώπων όφειλετών εισαγωγικών ή έξαγωγικών δασμών πού άναλογούν στό συγκεκριμένο έμπόρευμα είτε κυρίως είτε παρεπομένως ή κατά τών έλκόντων δικαίωμα έξ αυτών.

Ἄρθρο 5

1. Καμία ἐνέργεια εἰσπράξεως δέν δύναται νά ἀναλαμβάνεται ἀπό τίς ἀρμόδιες ἀρχές ὅταν τό ποσό τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, πού «ἐκ τῶν ὑστέρων» διαπιστώθηκε ὅτι εἶναι κατώτερο τοῦ νομίμως ὀφειλομένου, ὑπολογίσθηκε:

— εἴτε βάσει πληροφοριῶν πού δόθηκαν ἀπό αὐτές τίς ἴδιες τίς ἀρμόδιες ἀρχές καί οἱ ὁποῖες δεσμεύουν αὐτές,

— εἴτε βάσει διατάξεων γενικοῦ χαρακτῆρος πού μεταγενεστέρως ἀκυρώθηκαν μέ δικαστική ἀπόφαση.

2. Οἱ ἀρμόδιες ἀρχές δύναται νά μήν προβαίνουν σέ ἐνέργειες εἰσπράξεως «ἐκ τῶν ὑστέρων» ποσοῦ εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού δέν καταβλήθηκε συνεπεία λάθους αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν πού λογικά δέν ἠδύνατο νά ἀνακαλυφθεῖ ἀπό τόν φορολογούμενο ὁ ὁποῖος, ἀπό μέρους του, ἐνήργησε καλοπίστως καί τήρησε ὅλες τίς διατάξεις πού προβλέπονται ἀπό τήν ἰσχύουσα νομοθεσία, ὅσον ἀφορᾷ τήν κατάθεση τῆς τελωνειακῆς διασαφήσεως.

Οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες εἶναι δυνατό νά γίνει ἐφαρμογή τοῦ πρώτου ἐδαφίου προσδιορίζονται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις ἐφαρμογῆς πού θεσπίζονται κατά τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρο 6

Οἱ διατάξεις πού ἔχουν θεσπισθεῖ γιά τήν ἐφαρμογή τῆς ὁδηγίας 78/453/ΕΟΚ δέν ἐφαρμόζονται ὅταν πρόκειται γιά εἰσπράξη ποσῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ἐν λόγω ὁδηγίας.

Ἄρθρο 7

Ὄταν ἡ μή εἰσπράξη τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού νομίμως ὀφείλονται καταλογίζεται σέ λάθος τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν, δέν εἰσπράττονται καθόλου τέλη ἐκπροθέσμου καταβολῆς ἐπί τῶν «ἐκ τῶν ὑστέρων» εἰσπραχθέντων ποσῶν.

Ὁ παρῶν κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 24 Ἰουλίου 1979.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. O'KENNEDY

Ἄρθρο 8

Δέν χωρεῖ εἰσπράξη «ἐκ τῶν ὑστέρων» εἰσαγωγικῶν ἢ ἐξαγωγικῶν δασμῶν τῶν ὁποίων τό ποσό, γιά κάθε συγκεκριμένη πράξη εἰσπράξεως, εἶναι κατώτερο τῶν 10 εὐρωπαϊκῶν λογιστικῶν μονάδων.

Τά Κράτη μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια νά στοργυλοποιοῦν πρός τά ἄνω ἢ πρός τά κάτω τό χρηματικό ποσό πού προκύπτει ἀπό τήν μετατροπή στό ἐθνικό τους νόμισμα τοῦ ποσοῦ πού ἀναφέρεται στό πρώτο ἐδάφιο.

Ἄρθρο 9

Μέχρι τῆς θέσεως σέ ἰσχὺ τῶν κοινοτικῶν διατάξεων περί καθορισμοῦ τῶν προϋποθέσεων βάσει τῶν ὁποίων τά Κράτη μέλη πρέπει νά προβοῦν στή βεβαίωση τῶν ἰδίων πόρων ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰσαγωγικῶν ἢ τῶν ἐξαγωγικῶν δασμῶν, στήν περίπτωση πού δέν ἐπιδιώχθηκε ἡ εἰσπράξη «ἐκ τῶν ὑστέρων» τῶν δασμῶν αὐτῶν κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τά Κράτη μέλη δέν ὑποχρεοῦνται νά προβαίνουν στή βεβαίωση τῶν ἰδίων πόρων πού νά ἀνταποκρίνεται στό πνεῦμα τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ, Εὐρατόμ, ΕΚΑΧ) ἀριθ. 2891/77.

Ἄρθρο 10

1. Ἡ Ἐπιτροπή Τελωνειακῶν Ἀτελειῶν πού προβλέπεται στό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 10ης Ἰουλίου 1975 περί τῆς ἀτελοῦς, ὡς πρός τοὺς δασμούς τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ ἢ μορφωτικοῦ χαρακτῆρος⁽¹⁾, δύναται νά ἐξετάζει κάθε ζήτημα σχετικό μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τό ὁποῖο τίθεται ἀπό τόν Πρόεδρό της, εἴτε μέ πρωτοβουλία αὐτοῦ εἴτε κατόπιν αἰτήσεως ἐκπροσώπου ἑνός Κράτους μέλους.

2. Οἱ ἀπαραίτητες διατάξεις ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 2, 3 καί 5 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού καθορίζεται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 2 καί 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1798/75.

Ἄρθρο 11

Ὁ παρῶν κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰουλίου 1980.

(1) ΕΕ ἀριθ. Ν 184 τῆς 15.7.1975, σ. 1.